

Zprávy z farnosti

08/2003

Srpen je měsíc, kdy se ještě radujeme z léta, ale stále více přichází myšlenka na blížící se podzim. Mnoho plodů již dozrálo a další dozrávají.

Jak snadno to propojíme se svým životem. Co již dozrálo a co by ještě mělo dozrát. V kolika směrech jsme ještě nezralými lidmi. Takovéto úvahy by nás ale neměly vést k ponurým náladám. Spíše jsou pro nás výzvou. Ještě je třeba to a to udělat. Jakým způsobem budu o to usilovat? Co by mi mohlo pomoci? Kde jsem se dopustil chyb? Jak v této věci začít znovu? Může se nám vybatit celá řada dalších otázek. Nejde o to, abychom objevili v tuto chvíli úplně všechno. Daleko důležitější je, abychom se s chutí pustili do toho, co již dobře víme.

„Pomoz nám Pane, aby se naše srdce pro Tebe znovu rozhořela, abychom s láskou k druhým prožívali svůj život. Pane, buď naší posilou.“

Spolu s vámi vyprošuje Boží požehnání

P. František

Známe svůj kraj?

Máme polovinu prázdnin, a to je u vody stále ještě nejlépe

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se těší R. S.

Rozmanitosti dovolené

Řekne-li někdo okolo nás slovo *dovolená*, většina z nás si snadno představí teplé Středozevní moře, mnoho slunce, co nejtmavější pokožku, ležení na plážích, ..., jiní možná zahrádku, chatu, odpočinek někde u řeky, na vodě, někdo si možná vybaví „tůry“ po horách, s partou pod stanem, ..., skeptiky napadne, kolik cestovek opět okrade své klienty... . Ani jedno nepasuje na dovolenou, kterou jsem zatím letos prožil. Rád bych vás velice krátce seznámil s některými postřehy, které jsem při netradiční a jedinečné dovolené získal.

Jeden týden, o kterém hodlám psát, jsem strávil spolu s dcerou Liduškou v Brně, resp. v kostelech tišnovského děkanátu (u nás vikariátu). Proč? Pro svou diplomovou práci si dcera vybrala téma „Varhany Tišnovska“ a bylo potřeba navštívit tamní kostely, do detailů popsat nástroje a ofotit, co se dá. Práce kupa (celkem 28 míst). Za týden se nestihlo všechno, možná i proto,

že v členitém podhůří Vysočiny nebylo cestování na kolech s veškerou fotografickou výbavou (klasickou), včetně halogenového reflektoru, množství papíru na psaní a zásobou psacích potřeb, právě to pravé, ale jiný dopravní prostředek se nám nepodařilo získat. Navíc cestování na půjčeném kole, které se muselo nejprve pro jízdu uzpůsobit, bylo svým způsobem zážitkem. K úspěchu akce lze počítat naprosto perfektní počasí, kdy nebylo ani velké teplo, ani déšť, a navíc hodnou paní bytnou, která nás po celodenním trmácení každý večer okolo 21:00 očekávala a vydatně posilovala výtečným jídlem. Po celý den jsme se k jídlu prakticky vůbec nedostali.

Ale možná přes všechny strasti a „utrpení“ jsme mohli nejen poznat královské nástroje v místních chrámech, ale i částečně sledovat život na vesnicích a v městečkách tohoto zajímavého regionu. A zde by bylo hodně o čem psát! Každá obec je svým způsobem originál, ale rozmanitost byla natolik velká, že ač na Moravě, o které má Severočech určité povědomí, můžeme se setkat s prostředím, které nemusí být vůbec tak vzdálené od toho našeho. Na druhou stranu nás udiví jevy, o kterých se nám nemůže ani zdát.

Těžko se dá o všem napsat. Nebylo by to právě krátké. Vyberu jen něco málo „perliček“. Například údržba varhan je ve velice širokém rozsahu, kdy na straně jedné nalézáme nástroje perfektně udržované, a na straně druhé takové, že fotodokumentace bude to poslední, co je bude zanedlouho připomínat – prostě se rozpadnou vinou neúdržby a červotoče, který pomalu, zato vytrvale, hlodá, na rozdíl od lidí, kteří po desetiletí o nástroj nedbají. Pokud varhany hrají, co se jich všímat ... ?!

S opravami kostelíků je tomu poněkud jinak. Až na naprosté výjimky se stále bílí, opravují se omítky, střechy, věže, Lidé se na to skládají – a zde začíná poněkud vysvítat problém, který nám za krátký čas přeroste přes hlavu! Na sbírky se stále hůře vybírá. Důvod je jednoduchý - vesnice začínají stárnout. Mladí se stěhují do větších měst, pokud možno do Brna, a staří lidé finančně neutáhnou všechny ty opravy, na které byly po léta zvyklí. A navíc postupně vymírají. Není to příliš povzbudivé

Morava. „Tam mají kněží, to u nás ...“. Tak zatím se to tak dá trochu brát, i když zdaleka to není jako dříve (i u nás), kdy kněz byl na každé faře. Snad každý kněz má na starosti několik kostelů a některé fary jsou prázdné. Perličkou je, že i v malém městečku fara osiřela, protože milý pan farář bydlí raději u svých rodičů v Brně

Jedna věc ve mně vyvolala závist. Víte jaká? Snad na každé i nejzapadlejší vesničce se píše kronika. Prostě nějaký aktivní věřící si to vezme na starost a je proto tak zapálen, že kdybychom nemuseli popojet jinam, se zájmem by nám vyprávěl až do teď. A když už někdo takový není, tak určitě na farářích se nalézá kronika, o kterou se stará pan farář. A ke všemu si

lidé hodně pamatují. Dozvíte se kolikrát takové detaily, že se jeden diví, jak k takové obrovské paměti přišli. Setkali jsme se i s tím, že se historii obce můžete dočíst i na Internetu! A jak si lidé své obce váží. Pohledy kostelů vydávají. ... Jaký kontrast člověk cítí, když si vzpomene na určitou lhostejnost tolika občanů našeho města.

Jak byste reagovali na informaci, kdy se při běžném hovoru dozvíte, že ve všední den je v kostele hodně přes 100 lidí, ale že v sousední dědině jich je tak 250! Nebo když vidíte na nástěnce vesnického kostelíka fotografie, myslím z 1. sv. přijímání, na kterých se málem nedá dohlédnout konce průvodu? Mně „spadla čelist“ a chvíli jsem byl v bezvědomí.

Na druhou stranu chodí dost starších lidí na kůr a zdaleka nemají nic společného s hudební kostelní produkcí – prostě si potřebují někde „nerušene“ popovídat. Jen nechápu, že je průběh mše svaté neruší ...

Dalo by se napsat ještě mnoho dalšího. Jak vidíte, není tak nezajímavé poznávat naši vlast. Řekl bych dokonce, že je to někdy lepší, než si koledovat někde na úmorném slunci o rakovinu kůže (v lepším případě podporovat chemický průmysl nákupem drahých prostředků s co největším faktorem proti ÚV záření ...) nebo s pláčem litovat peněz, o které mě připravil nějaký majitel „cestovky“, aniž by mi dal okusit rajskeho pocitu z rozhovorů se známými, nad natočeným videem nebo alespoň nad fotografickými úlovkami.

O dalším týdnu dovolené psát raději nebudu. Myslím, že mnoho z vás by to odstonalo a nebo by vás je napadaly různé myšlenky v souvislosti se zdravotním stavem horních partií mého těla ...

R. Sticha

Vzdělávací kurz ve víře pro dospělé z naší diecéze

Katechetické centrum při Biskupství litoměřickém nabízí vzdělávací kurz, který je určen pro všechny, kteří se chtějí seznámit se základy víry a učení katolické církve, a také pro ty, kteří se chtějí ve farnostech „nějakým způsobem“ zapojit do aktivní spolupráce v různých rovinách křesťanského života. Úspěšný absolvent obdrží Osvědčení o absolvování kurzu.

Obsahem kurzu bude nabídka základních vhledů do teologických oborů potřebných pro sebevzdělání (liturgika, biblistika, dogmatická, morální a spirituální teologie, církevní dějiny, pedagogika, psychologie, katechetika a pastorační mládeže).

Podmínky přijetí:

- ◆ chut' zapojit se do života farnosti
- ◆ schopnost spolupráce a přirozené komunikativní schopnosti
- ◆ nejnižší věková hranice 18 let

Dětin - Podmoky

- ◆ zaslání přihlášky do 25. 09. 2003

Podmínky absolvování:

- ◆ povinná docházka s minimální omluvenou neúčastí
- ◆ dobrovolný příspěvek na zaplacení nutných režijních výdajů (200 Kč)

Datum a místo konání:

- ◆ od 4. října 2003 do 12. června 2004 (13 sobot dle daného rozvrhu)
- ◆ Diecézní dům kardinála Trochty v Litoměřicích nebo Liberec (dle zájmu)

Přihlášky zasílejte na adresu:

Katechetické centrum
Komenského 4
412 01 Litoměřice
telefon: 416 738 072
e-mail: katech.cent.rtm@c-mail.cz

Přihláška obsahuje:

- ◆ Jméno a příjmení
- ◆ Adresu
- ◆ Telefon, e-mail
- ◆ Datum narození
- ◆ Vzdělání (ZŠ, SŠ, VŠ)

Veškeré bližší informace obdrží všichni přihlášení účastníci během měsíce září.

MĚL JSEM NEVESELE DĚTSTVÍ. ČASTO ANI NA PŘIPOJENÍ K INTERNETU NEBYLO.

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Svědkové Jehovovi

Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odpadnou od víry a přidrží se těch, kteří svádějí démonskými naukami, jsou pokrytci, lháři a mají vypálen cejch na vlastním svědomí. Zakazují lidem ženit se a jíst pokrmy, které Bůh stvořil, aby je s děkováním požívali ti, kdo věří a kdo poznali pravdu.

1.Tim 4,1-4

Nikdo tedy nemá právo odsuzovat vás za to, co jíte nebo pijete, nebo kvůli svátkům, kvůli novoluní nebo sobotám. To všechno je jen stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus.

Kol. 2,16-18

Je mnoho těch, kteří se nepodřizují, vedou prázdné řeči a svádějí lidi. Těm je třeba zavřít ústa. Pro hanebný zisk učí tomu, co se nepatří, a rozvracejí tím celé rodiny.

Tt 1,10-12

Tyto verše bychom mohli abstrahovat na náboženské hnutí Svědkové Jehovovi /dále jen SJ/, neboť ti, kdo poznali jejich učení blíže, poznají, že od křesťanské víry skutečně odpadli, že svádějí na ulici démonskými naukami, že zakazují lidem jíst pokrmy zhotovené z krve a odsuzují je za to. To všechno a ještě více je znamením onoho stínu budoucích věcí, jak píše sv. Pavel. Kdo by však myslel, že SJ patří mezi křesťany, pak ho jistě vyvede z míry skutečnost, že vše, co je po dva tisíce let křesťanské, všechny výdobytky kultury a ducha, oni zavrhlí jako dílo antikrista a babylonské nevěstky. Osobně znám několik desítek SJ, s nimiž se čas od času sejdu u jedné rodiny, kde kromě disputací na předem smluvená témata se vždy v úvodu našeho setkání snažím o modlitbu k Duchu svatému. Je totiž obrovskou tragédií to, v co věří. Časem ale dospějete k poznání, že už ani nejde o nauky, které vyvracíte jednu po druhé, ale že jejich víře chybí neustálá přítomnost Ducha svatého. S páterem Reilichem OP jsme za jedno v názoru, že modlitba za SJ je daleko mocnější, než jakákoliv disputace orientovaná pouze rozumem. K tomuto poznání mě dovedla skutečnost, že i když jsem vyvrátil jakoukoliv nauku SJ, kdy už z jejich strany nebylo kam biblicky utéci, trvali stále na svém. SJ potřebují naši modlitbu více než cokoliv jiného.

S tím také souvisí skutečnost, že pokud by během své „evangelizace dům od domu“ narazili na katolíky, mají katolíci za povinnost hovořit s nimi a mít na rtech připravenou modlitbu, aby rozhovor s nimi zvládli. SJ

mají totiž ve zvyku převálcovat člověka biblií a u našich katolíků jim to nečiní žádné problémy. Katolický křesťan má nyní za povinnost číst a studovat biblii. Měl by se umět orientovat v důležitých záchytných bodech a studovat jednotlivé perikopy tak, aby byl schopen vyvrátit jakýkoliv blud SJ. SJ na vás sice udělají dojem znalců Zákona, ale vězte, že žádnými znalci Zákona nejsou. Pak také vězte, že SJ mají nás katolíky za nepřátele. Při několika rozhovorech s nimi to ovšem nepocítíte, ale jakmile vstoupíte na jejich půdu a splynete s davem, pak bude rozpor mezi nimi a vámi daleko lépe zřetelný. Já vím o čem mluvím, několikrát jsem to zažil.

SJ vznikli původně z adventistů a sám jejich zakladatel *Charles Taze Russel* byl s adventisty trvale ve spojení. Mají s nimi i společné zaměření – eschatologickou nauku, kladoucí důraz na konec světa. *Russel* považoval sám sebe za proroka – to ovšem SJ popřou. Napsal celou řadu pojednání a mimo jiné také *Úvod do studia Písma*, kde oznamuje světu, že on jediný je schopen vyložit apokalyptická tajemství ve starozákonní knize *Daniel Da 4,7-14; 7,9-27* a celé Janovo Zjevení. Cheopsovu pyramidu v Gíze považoval za výtvar Boha a za ukrytý symbol věků. Jako první přišel s názorem, že konec světa je už tak blízko, že to musí být rok 1914, kdy svět s rachotem zanikne. Tehdy ovšem tvrdil, že už v roce 1874 nastal druhý příchod Ježíše Krista a jako důkaz pro své tvrzení použil technické vynálezy, které v době jeho působení spatřily světlo světa. Píše doslova: „automobily, celulooid, dalekomluvy, dalekopisy, dalekovidy, dvoukolky, dynamity, elektrické metody zpocením, mrakodrapy, očkování dle Pasteure, oddělovače na smetanu, šplhadla, vyzkoumávání severní a jižní točny atd.“ (*Harfa Boží, str. 203*). SJ dnes ani neví, čemu všemu museli jejich předchůdci věřit. SJ také popírají, že by organizace Strážná věž někdy v minulosti hlásala chronologicky přesný příchod konce světa. Z nepravdy je ovšem usvědčuje jejich vlastní literatura. Tento názor vznikl na základě součtu a dělení časů z knihy *Daniel*. Roku 1915 bylo jisté, že svět nezanikne a tak byla nauka o roku 1914 šetrně přepracována do teze, *milióny dnes žijících nezemřou*, kterou tak brilantně zpracoval další z pokračovatelů *Badatelů bible*, bývalý soudce *Rutherford*. Ten také stanovil nové datum konce světa, tentokrát měl nastat v roce 1918. I rok 1925 byl vyhlášen rokem konce světa. Později ještě *Nathan Knorr*, další pokračovatel a prezident SJ, přišel s datem konce 1975. Na toto datum si také většina SJ pamatuje a pro klid vlastního svědomí jej nedokáže popřít. Potvrdí vám, že v jejich životě bylo vše náhle na spadnutí. Co ale o těchto datech soudí bible? Ta zcela rezolutně odmítá numerologické součty a navíc je potřeba říci, že vyhlášení těchto konců světa se dělo vždy prorocky /„s příchodem světla poznání“/ *ex cathedra* a bylo závazné pro všechny stoupence SJ. Tento profetizmus byl falešný a současně je také důkazem o nepravosti jejich teologie. Nelze proto zaml-

čovat slova deuteronomisty, který oznamuje nám i generacím budoucím, že „Prorok, který by opovázlivě mluvil mým jménem něco, co jsem mu mluvit nepřikázal, nebo který by mluvil jménem jiných bohů, takový prorok zemře. Nuže, promluví-li prorok jménem Hospodinovým a věc se nestane a nesplní, nepromluvil to slovo Hospodin. Opovázlivě je mluvil ten prorok sám, nelekej se toho.“ Dt 18, 20 a 22. Toto souverší je natolik závažné, že nutně vede k odsouzení jakékoliv nauky SJ, byť by se snažila být sebeokázalejší. Veškerou nauku církve totiž zjevil Duch svatý a nikoli člověk. Byl to však člověk, který SJ oznámil několikrát příchody konce světa, jež nenastaly.

Je více než jisté, že milující Otec své děti (církve) neponechal dva tisíce let napospas dějinám, aby nyní vyvolil SJ jako hlasatele Kristovy přítomnosti. SJ jsou jen další sektou v proudu světového náboženství. Nicméně přesto vás prosím, neodhánějte je ode dveří, ale naopak, jedněte s nimi s láskou, i když to bude pro mnohé z vás asi těžké. Vězte, že jsou to lidé jako my a že naši pomoc potřebují. Říká se, že to Panna Maria vyvrátila všechny bludy a hereze v minulosti. Svěřme je proto do její péče a vzpomeňme na ně během růžence.

zpracoval a zaslal Daniel A. Kyler

Okénko do knihovny

autor: bB (pseudonym)
název: Růženec v rodině
z obsahu:

Mnohokrát v dějinách modlitba růžence zachraňovala národy před ohrožením víry a křesťanské kultury. V současné době, kdy se taktéž potýkáme s vážným ohrožením ze strany liberalismu, materialismu a falešné demokracie, se můžeme spojit do jednoho šiku v rodinné modlitbě růžence, jak k tomu vybízel P. Patrik Peyton, americký kněz irského původu. Ten roku 1942 založil růžencovou kruciátu rodin, v níž se členové zavazují ke každodenní společné modlitbě růžence, která se rozšířila po celém světě. V podstatě se nejedná o nic nového, ale o připomenutí a znovuobnovení starého křesťanského zvyku. P. Patrik si stále plněji uvědomoval přítomnost války vedené proti rodině. Viděl, jak je manipulováno s člověkem, jak jsou rozbíjeny lidské svazky s tím účelem, aby byl jednotlivec zapřáhnut do služby komerčních úspěchů nebo ideologických režimů, a takto uveden do otroctví reklamy a módy na jedné straně a vládní propagandy na straně druhé. Bez zničení víry a tradiční rodiny není možné si podřídit člověka. – Věděli o tom stoupenci komunistického systému na Východě, a snad ještě více si to uvědomovali tvůrci praktického materialismu na Západě. Ve svých kázáních P. Peyton zdůrazňoval obrovskou důstojnost rodiny a její

poslání. Bůh stvořil rodinu jako úhelný kámen každé společnosti. Tam, kde je zdravá rodina, je zdravá i společnost. Avšak rodina může obstát pouze s Boží pomocí, kterou si vyprošuje ve společné modlitbě, především růžence. „Když se každý večer scházíte ke společnému růženci,“ říkával P. Peyton, „dáváte najevo, že chcete více spoléhat na jeho pomoc, než na vlastní síly a možnosti. Váš rodinný růženec říká Bohu, že hledáte nejprve jeho království a s důvěrou očekáváte, že všechno ostatní vám bude přidáno“ (srv. Mt 6, 33; Lk 12, 31). P. Peyton si všímal také vnitřních problémů rodin a mluvil o nich. Na otázku: jakým způsobem se mají řešit, odpovídal: „Modlitbou rodinného růžence, každodenní modlitbou celé rodiny.“ „Společný růženec,“ vysvětloval, „dává manželům několik okamžiků k odpoutání se od světa a přebývání s Bohem; k uvědomění si, co nebe očekává od nich jako manžela a manželky, otce a matky. Dává jim čas k obnovení jejich vzájemné úcty a k uvědomění si jejich důstojnosti. Poskytuje jim také ticho potřebné k zapomenutí na nervozitu a potřebné k odpuštění urážek, které se staly během dne. Jestliže manželé vezmou do ruky růženec a každý den spolu s dětmi pokleknou a pozvednou zrak k Bohu s prosbou o pozhnaní, pak se upevní jednota rodiny, posílí se vzájemné pochopení, trpělivost, shoda. To v rodině udrží vzájemnou lásku. Tato dobrodiní se rozšíří daleko za hranice domova. Když totiž zavládne mír v rodině, tak zavládne i na celém světě.“ Tváří v tvář ohrožení, nejistotě, strachu o sebe a své blízké, když se člověk nemá o koho opřít, neboť upadají všechny autority, mizí obětavost a nezištnost. P. Peyton každého ujišťoval: „Bůh je na tvé straně. Právě tobě dal růženec – jistotu, přesvědčení, pravdu, že všemohoucí Bůh je s tebou. Člověk, který tomu srdcem věří, se nemusí ničeho obávat.“ Kéž se modlitba růžence stane dobrým zvykem všech našich rodin.

Z časopisu Immaculata č. 4/2003 vybrala M. J.

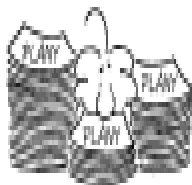
Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

- První Tovaryšstvo Ježíšovo: Chceme-li hledat pravzor Tovaryšstva Ježíšova, musíme jít do betlémského chléva. Zde leží Ježíšek v jeslích: otevře pravé oko a vidí - vola; potom levé a spatří - osla; a říká si: tak to je tedy to Tovaryšstvo Ježíšovo.
- Mladší kněz, který při své činnosti využívá počítač, začíná mši svatou: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Enter.

Farní rada

Minulý měsíc se schůzka Farní rady nekonala.

Další setkání FR se uskuteční na faře v Děčíně IV dne 11. září 2003 v 18:00.

Do tohoto zasedání můžete podávat své připomínky, ale i nové podněty, kterými by se měla farní rada zabývat. Pro tuto možnost je připravena krabice vzadu v kostele, můžete je též dát osobně jednotlivým členům farní rady, poslat e-mailem na faru (rkf.dc.podmokly@seznam.cz) nebo zaslat poštou (adresa viz. tiráž na první straně dole). V tomto případě označte obálku nápisem FARNÍ RADA.

Nebojte se vyjádřit svůj názor.

Děkujeme za vaši spolupráci.

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Pouť do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2003	3. srpna	7. září
5. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:40	Dolní Žleb	14:57	17:25	18:38
Čertova Voda	13:18	14:50	Čertova Voda	15:02	17:30	18:43
Dolní Žleb	13:23	14:55	Děčín hlavní nádr.	15:12	17:40	18:53

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 357 Kč	2 709 Kč	3 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 776 Kč	1 826 Kč	2 127 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
Květen	6 916 Kč	1 658 Kč	2 500 Kč	Na bohoslovce
Červen	8 439 Kč	1 827 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	47 159 Kč	11 934 Kč	12 127 Kč	

- Závěr anonymního aktivního laika:
F Křesťanská výchova se bez trochy randálu prostě neobejde.
- Murphyho zákon promluv pro děti:
F Je-li ve farním personálu na výběr z více osob (pan farář, kaplan, jáhen apod.), bude mít promluvu pro děti ta z nich, které to působí největší potíže.
F Zdůvodnění pastoralisty doc. Herodesa: Svou nechuť pracovat s dětmi tak může dotyčný obětovat za přítomné děti, a tím jim prospěje více, než kdyby jej práce s dětmi těšila a on se v ní seberealizoval. Děti si tak alespoň nebudou zvykat na luxus, že k nim někdo mluví srozumitelnou řečí, a budou připravenější na život, hlavně na bohoslužby pro dospělé, kde se s nimi už nikdo nebude mazlit!

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele. A pokud něčemu nerozumíte, víte, že tu máme kněze, který vám rád poradí?

R. Sticha

&

6. Liturgické insignie a roucha

1) Barevný kánon v římské liturgii

Svrchní oděvy liturgické jsou v římské liturgii barevné, podle kánonu, jak jej zhruba sestavil ve svém výkladu mše Innocenc III. (1216), a které vcelku přijal tridentský misál, na rozdíl od východních liturgií a křesťanského starověku, kde byla liturgickou barvou vždy bílá. Důvod pro užití liturgických barev udává IG 307: znázorňuje se jimi lépe smysl tajemství, jež se slaví, doba církevního roku.

Bílá barva je barvou radosti a slavnostnosti, užívá se v oficiu a mši velikončnické doby a narození Páně, o svátcích Páně a památkách, které neslaví jeho utrpení, o svátcích P. Marie, sv. andělů, světců, kteří nevytrpěli mučednickou smrt, ve svátek Všech svatých (1. 11.), sv. Jana Křtitele (24. 6.), sv. Jana evangelisty (27. 12.), Stolce sv. Petra, Obrácení sv. Pavla (25. 1.).

Červená barva je barva Ducha svatého (ohnivé jazyky), utrpení Páně a mučedníků, kteří svou obětí zpečetili krví. Proto se užívá červené barvy o Květné neděli, na Velký pátek, o neděli svatodušní, při oslavách utrpení Páně, o svátcích apoštolů, evangelistů, mučedníků.

Zelená barva je neutrální barvou, proto se užívá v oficiu a mších v liturgickém mezidobí.

Fialová barva, pro svůj temný odstín, byla už od antiky symbolem smutku a pokání, proto se jí užívá v adventu a postě, rovněž může být použita v oficiu a mši za zemřelé.

Černá barva na Západě je barvou smutku, může se jí užít proto ve mších za zemřelé.

Růžová barva může být užita o nedělích Gaudete (III. adventní) a Laetare (IV. postní) (IG 308).

Zlatý brokátový ornát nahrazuje všechny barvy, protože upomíná na původní bílou slavnostní barvu starokřesťanských rouch.

Obnovená liturgie na jedné straně podržuje vžitý kánon liturgických barev, protože mají silnou působnost i na moderního člověka a jsou transpa-

rentem slavených tajemství, na druhé straně strohé předpisy uvolňuje, když ponechává volnost biskupským konferencím předložit jiné barvy pro bohoslužebná roucha ve svých zemích (zvl. v misijních a na Dálném východě, kde je bílá výrazem smutku). Konečně vychází vstříc i pastorálním potřebám: kde mají drahocenná roucha, popřípadě nová v jednoduchých poměrech, mohou se užít, i když neodpovídají barvě dne, pokud se jedná o větší slavnosti. Velká volba barev je při votivních mších, lze prakticky užít buď barvy dne nebo doby nebo příslušné mše (IG 309 - 310).

ThDr. Josef Bradáč

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969

IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Credo

Dnes jsme dokončili dlouhodobý seriál, ve kterém jsme měli možnost se velice podrobně a odborně seznámit snad se vším, co nás v našich chrámech provází. Měli bychom již porozumět různým symbolům, chápat konání při mši svaté, Jak je to ve skutečnosti? Bylo více než roční školení k něčemu dobré? Nejsem v tomto směru optimismu mnoho nakloněn! Např. chovají se návštěvníci našeho chrámu zbožně? Tedy uvědomují si dostatečně, že je Bůh mezi námi, i když ho nevidíme? Odpovídají tomu naše postoje ... ?

Není potřeba mnoho mluvit, či psát - za celou dobu, co seriál vycházel, se nenašel nikdo, kdo by se na něco optal, potřeboval něco vysvětlit, reagoval by příspěvkem, Jsme dokonalí nebo nás nic podobného nezajímá?

A co bude dále? Přichystal jsem další seriál. Jen téma bude poněkud jiné - závažnější. V pokračováních bude rozebráno Credo, a to doslova slovo po slově. Autorem úvah bude P. Aleš Opatrný. Je možno si jen přát, že se nalezne jen málo těch, kteří „nebudou mít čas“ si tato pojednání přečíst!

Každopádně neuškodí, když se zamyslíme každý nad sebou, co děláme pro růst ve víře. A pozor, je to naše povinnost!

Tedy už příště!

R. S.

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R. S.

- *Když potřebuji Boží ochranu*
Ž 27, 1-6; Ž 91; Fp 4, 19.
- *Když potřebuji radu*
Ž 32, 8; Př 3, 5-6.
- *Při hledání pokoje*
J 14, 1-4; J 16, 33; Ř 5, 1-5; Fp 4, 6-7.

A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...

- Které tři věci neví ani Duch Svátý? Kolik je ženských řeholí, k čemu jsou kanovníci a co si myslí jezuité.
- Neraduj se ze světla na konci tunelu. S největší pravděpodobností se jedná o protijedoucí lokomotivu.
- Ve městě se ztratil chlapec. Při dotazu na jméno a adresu odpověděl, že se jmenuje František a že má adresu: frantisek tecka novak zavinac volny tecka cezet.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

F Okurková sezóna – Znáte to, každý se snaží přes prázdniny nabrat nové síly, dát dětem to, na co přes rok nezbyl čas, a nezbývá čas na shánění Informací do naší rubriky. Pokud máte možnost přístupu na Internet, využijte této možnosti. Naleznete i na našich stránkách různé informace – hlavně pro mladé. A pokud sami víte o něčem, co tam není - šup sem s tím!

F Inzerát - Rodina Miklošková hledá rodinný domek v Děčíně, nebo jeho okolí (do cca 15 km), cena **do 850 000 Kč**. Kontakt na mobilní tel.: 607 828 449, 605 360 361.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplňme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Slavnosti a svátky

- 6. 8. Svátek Proměnění Páně
- 9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
- 15. 8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

LITURGIĚVýroční dny biskupů

- 8. 8. Mons. Duka svátek
- 15. 8. Mons. Lobkowicz kněžské svěcení (1972)
- 20. 8. Mons. Cikrle narození (1946)
- 27. 8. Mons. Koukl biskupské svěcení (1989)

- 28. 8. Mons. Liška jmenován diecézním biskupem (1991)
- 29. 8. Mons. Graubner narození (1948) – 55. výročí
- 31. 8. Mons. Lobkowicz převzetí diecéze (1996)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácviik zpěvu
- ◆ každé 3. úterý v měsíci v 17:00 - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:00 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	06:45		
Úterý		17:00	
Středa	06:45		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	(Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☛ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 31. 08. 2003, před 1. nedělí v září ☛

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)